

magten herhjemme kan raades Bod paa de Misgreb, som maatte være begaaede i selve Kolonialloven. Det af Fleertallet stillede Forslag er altsaa i Samklang med Bestemmelser, som allerede nu gjælde for dette Forhold, og jeg kan derfor erklære mig for dette Forslag.

Ordføreren: Jeg troer, at jeg ved de Anker, som jeg fremsatte om Forsømmelser, der ere paataalte fra Kolonialraadets Side, kun har talt om Bestyrelsen i dens Heelhed, og de Personligheder, som mine Ytringer vedkomme, ville, haaber jeg, tage Notits deraf, men det har som sagt ikke været min Tanke at tilsigte den høitagtede Minister; jeg veed tværtimod, at der i de sidste Par Aar fra hans Side er bleven udvirket en bethdelig Virksomhed i den Retning. Jeg har ikke, saaledes som den høitagtede Minister forudsatte, overseet, at Delingen af Kolonialraadet, ifølge den første Paragraph i Kolonialloven, kunde skee ved kongelig Anordning, og naar jeg har antydet, at disse Forhold ikke kunde komme til definitiv Afgjørelse før i Løbet af næste Aar eller 1864, saa har jeg i den Henseende holdt mig til Motiverne i Lovudkastet, hvori der antydes — hvad der ogsaa fremgaaer af, hvad den høitagtede Minister ansøgte — at der er Spørgsmaal om at forlene Kolonialraadet med udvidede Rettigheder, og jeg satte dette i Forbindelse med, hvad der siges i Motiverne til Lovudkastet, første Spalte, hvori det hedder, at Bestemmelserne i nærværende Udcast ere affattede i Egenhed med Indholdet af Lov, indeholdende Bestemmelser til Forberedelse af en Reform af Lovgivningen for St. Croix, St. Thomas og St. Jan i finantziel Henseende af 16de April d. A., igjennem hvilken der søges opnaaet, at ingen finantziel Banfælsighed kunde træde hindrende i Veien „for en Reform i Besiddelsernes hele Stilling, saavel i Forhold til hinanden indbyrdes, som i Forhold til Møderlandet, hvorom da, inden Udløbet af den omspurgte Periode, endelig Bestemmelse vil blive at træffe gjennem Møderlandets Lovgivende Magt“. — Jeg har altsaa deri seet en Bestyrelse af min Formening, og jeg skal endnu henviser til, hvad derom er sagt i Udvalgets Betænkning, som i dette Punkt — hvis jeg ikke ta-

ger fejl — støtter sig til en mundtlig Udtalelse af den høitagtede Minister om, at et Lovarbejde i Retning af at forlene Kolonialraadet med udvidede Rettigheder kunde ventes forelagt i Sessjonen 1863-64. Jeg vil altsaa paa ingen Maade benægte, at Delingen af Kolonialraadet kan skee ved kongelig Anordning; men Fastsættelsen af de koloniale Forhold, og derunder Udvidelsen af Kolonialraadets Rettigheder, kan ikke finde Sted — jeg gjentager det — førend Sagen har foreligget Kongerigets Lovgivende Magt. Disse Bemærkninger oplyse mine Anskuelse af Sagen, der forsaavidt falde sammen med den høitagtede Ministers. Jeg skal ikke opholde det høie Thing med flere Enkeltheder, men jeg kan dog ikke undlade at bemærke, at naar man har troet at have en Unbetydelig i Vedkommenhedens Sygdom for, at Kolonialraadet ikke har været sammenkaldt i 4 Aar, saa veed jeg ganske vist, at Gouvernementssekretæren paa Grund af Dienstvaghed har i længere Tid maattet rejse til Europa, men jeg seer dog ikke, at de øvrige Embedsmænd have været forhindrede fra at tage Dernes ikke omfangsrige Budget under Behandling; dertil kommer, at Gouvernøren under sit mulige Forsald var berettiget ved Kolonialloven til at bemyndige en Anden i sit Sted, og der er saa store Dydigheder tilstede i Bestyrelsen, at der ikke efter min Overbeviisning vilde have reist sig nogen sær Banfælsighed for at faae denne Sag forhandlet med Kolonialraadet. Naar det er bemærket, at Delingen af Kolonialraadet er foreslaaet af et mindre Antal Medlemmer, og at St. Thomas ikke har været repræsenteret, saa er dette fuldkommen rigtigt, men herimod maa bemærkes, at foruden Repræsentanterne for St. Croix vare ogsaa de fire kongevalgte Medlemmer og Medlemmerne fra St. Jan mødte ved den paagjældende Sessjon. Den sidste nævnte D, som har sine interessante og bethydningsfulde Sider, kan isvrigt meget let komme til at lide ved den paatænkte Deling, og jeg skal ved samme Leilighed omtale, at der i den i forrige Maaned udstedte kongelige Anordning, angaaende Indvandring af kinesiske og ostindiske Arbejdere paa St. Croix, ikke er givet Agt paa St. Jans Forhold, skjøndt det